

Η ΦΩΤΗ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ & ΔΕΝΔΡΩΝ

PORT
PAYE
HELLAS
ΕΛΛΑΣ
ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ 138/97 Κ.Δ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ «ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ»
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1977 - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΩΡΩΠΟΥ 70 - ΛΑΜΠΡΙΝΗ 111 46 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 2132788 - 2924589 - FAX. 2928132

Ετος 30 ☺ Αριθμός Φύλλου 14 ☺ Μάρτιος - Απρίλιος 1999 ☺ Τιμή φύλλου 1 δρχ.

Χριστός Ανέστη

Πασχαλινό μήνυμα του Σεβασμιοτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας και Σκύρου, Σεραφείμ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΣΚΥΡΟΥ
προς τους Ευσεβείς Χριστιανούς

Ο Χριστός έπαθε ως άνθρωπος στο Σταυρό και ετάφη μετά το θάνατο ως νεκρός. Αυτός ανεστήθη ως Θεός παντοδύναμος και αθάνατος. Η Ανάστασις Του είναι μία νίκη κατά του θανάτου και απόδειξη Θεότητος. Δι' αυτό την Ανάστασιν την εδόξασαν οι Αγγελοί, την εκήρυξαν οι Απόστολοί και την πιστεύει ο κόσμος, διότι δι' αυτής σώζεται και με το Φως της Αναστάσεως πορεύεται προς την αληθινή ζωή.

Καταξιωθέντες υπό της Χάριτος του Θεού να εορτάσωμε και πάλι την αγία Ανάστασιν, πρέπει να

σκιρτήσουμε από χαρά, να προσκυνήσουμε με αγάπη την Ανάστασιν Αυτού. Κατόπιν θα εμβαθύνουμε στο νόημα του θαύματος των θαυμάτων. Η αισθαντή της Θεότητος που ενέκρωσε τον Αδη και ετρόμαξε τους φύλακες του Τάφου πρέπει να φωτίσει το νου μας και να οδηγήσει τα βήματά μας σε νέα εν Χριστώ ζωή.

Βλέποντες την Ανάστασιν, δεν πρέπει να μείνωμε πεσμένοι στην αμαρτία και στη φθορά, αλλά να αναστηθούμε. Θα αναστήθη η σκέψης μας και θα ανεβῇ από τα μάταια και ψευδή, στα ένδοξα και αληθινά. Από τα αμαρτωλά και ανυπόστατα, στα δσια και πιστά.

Από τα λυπηρά στα εύθυμα και από τα γήινα στα επουρανία. Το φρόνημά μας, που έχει πέσει χαμηλά, θα αναστηθή ώστε θα φρονούμε και θα ποθούμε τα υψηλά. Και γενικώς δεν θα μείνωμε ανθρώπινα πτώματα αλλά θα γίνωμε πνευματικά αναστήματα. Και όπως ο Ιησούς εβγήκε εκ του Τάφου ωραίος και νέος, έτσι κι εμείς υποχρεούμεθα, ως τέκνα της Αναστάσεως να αρχίσωμε και να περιπτησώμε νέα και ωραία ζωή.

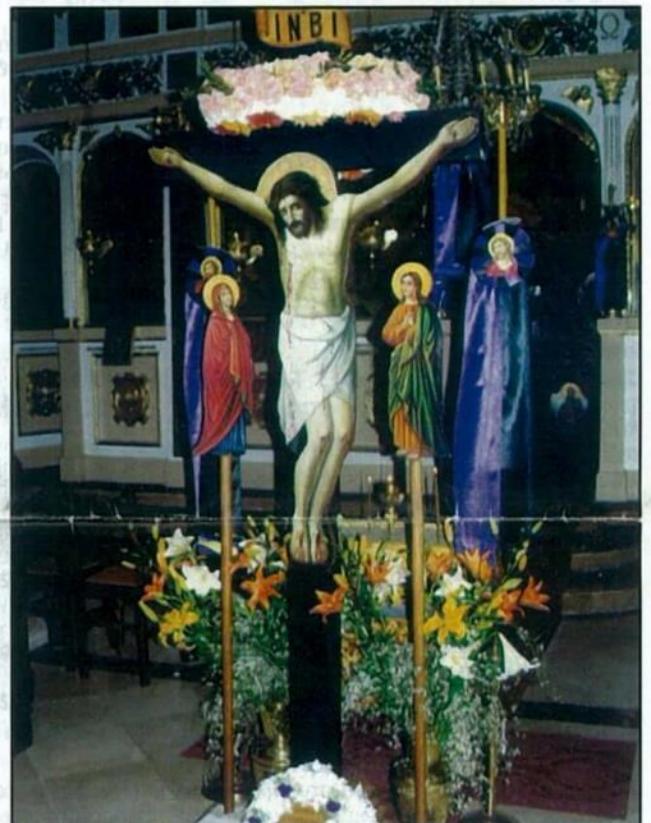
Με την Ανάστασή Του ο Κύριος ανακαίνισε την καταφρασίσαν φύσιν ημών και εγκανίσε το δρόμο που οδηγεί στη δικαιώση και την αφθαρσία.

Ο Χριστός ανεστήθη, ανάστησε δε και τον άνθρωπον.

Αυτό είναι αλήθεια, που πρέπει να την πιστεύσωμε ακράδαντα και να τη ζήσωμε ακριβέστατα. Οταν και εμείς με τη Χάρη και τη Δύναμη του Χριστού έχουμε αναστηθή.

Η πεποίθησης αυτή θα μας βοηθήση ώστε η συμμετοχή μας στην εορτή να μην είναι τυπική αλλά ουσιαστική.

Η δε ανακαίνισή μας θα είναι μεγαλυτέρα διξολογία προς την Αγίαν Ανάστασιν και ο μόνος τρόπος να γίνουν η ειρήνη και η χαρά αναφαίρετες δωρεές του Αναστάντος Ιησού.

Εύχομαι η Αγία Ανάστασις του Κυρίου να γίνη δι' όλους ημάς ανεξάντλητη πηγή χαράς, παντοτινή ευκαιρία υμνολογίας, μόνιμος βάσις αναβάσεως και αφετηρία αναστάσεως και ανατάσεως.

Ευχέτης πάντων υμών προς Κύριον.
Ο Μητροπολίτης Καρυστίας και Σκύρου, Σεραφείμ

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Σε μία ανοιξιάτικη ηλιόλουστη ημέρα, γιορτάσαμε και φέτος στο χωριό μας τη διπλή μεγάλη γιορτή του Ελληνισμού την 25η Μαρτίου, το νόημα της οποίας διαγράφεται άριστα στο παρακάτω απόσπασμα του Αρ. Βαλαωρίτη:

«Μία φλόγα αιστράφει... ακούνται φωλιμοί και μελωδία Πετάει εν αστρο... σταματά επιπρός εις τη Μαριά...

«Χαίρε της λέει, αειπάρθενε, ευλογημένη Χαίρε!

Ο Κύριος μου είναι με σε. Χαίρε, Μαρία Χαίρε!

Πέρασαν χρόνοι πολλοί, Μία μέρα σαν εκείνη»

αιστράφει πάλι ο ουρανός... Στην έρημη της την κλίνη λημνονημένη, ολόφρανη, χλομή

κι απελπισμένη, μία κόρη πάντα τήκεται, στενάζει, αλυσωμένη...

Ο Αγγελος εστάθηκε, διπλώνει τα φτερά του...

«Ξύπνα, ταράξου, μη φούν, χαίρε, Παρθένε, χαίρε! Ο Κύριος μου είναι με σε. Ελλάς, ανάστα, χαίρε».

Μετά τη θεία Λειτουργία ακολούθησε η δοξολογία στον Ιερό Ναό Εισόδειας της Θεοτόκου του χωριού μας χοροστατούντος του πατέρα Χρήστου Φραγκίσκου. Τέλος, στο ΗΡΩΩΝ έγινε αναφορά στους αθάνατους υπό την επίσημη σημαία της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Από την Σύλλογο μας παρευρέθησαν ο Πρόεδρος Δημήτρης Λύκος και ο Γεν. Γραμματείας Κώστας Κωτσής.

Στεφάνι κατέθεσε εκ μέρους του Συλλόγου ο Δημήτρης Λύκος.

«Η ακαταμάχητη χάρη και δύναμη της ταπεινής φύσης»

ΔΗΜΟΣ ΚΥΜΗΣ ΤΟΠΙΚΗ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Οι διατάξεις της παρούσας «Τοπικής Κανονιστικής Απόφασης» αφορούν τη θέσπιση ενός Κανονισμού λειτουργίας του Δήμου, έχουν θέση Αστυνομικών διατάξεων σύμφωνα με το άρθρο 44 του Ν. 2218/94 και το άρθρο 459 του Ποινικού Κώδικα εκδίδονται βάσει του άρθρου 37 του Δ.Κ.Κ. Π.Δ. 410/95 και η τήρησή της υπόκειται στην αρμοδιότητα των Αστυνομικών Αρχών και των υπηρεσιών (Επόπεις Καθαριότητας) του Δήμου.

Αρθρο 1ο)

Τα σκοπίδια έχουν υποχρέωση οι κάτοικοι να τα βγάζουν την ημέρα που διέρχεται το απορριμματοφόρο αυτοκίνητο στους καθειρωμένους κοινόχρηστους χώρους και κάδους απορριμμάτων ή μπροστά στην αυλή τους και ΟΧΙ μπροστά σε ξένες αυλές ενοχλώντας τους γείτονές τους.

Τα σκοπίδια θα πρέπει να είναι συκευασμένα σε μεγάλες σακούλες καλά δεμένες.

Παράβαση του άρθρου αυτού θα εξετάζεται με αυστηρή σύσταση για πρώτη φορά και με επιβολή προστίμου 5.000 δρ., όταν δεν υπάρχει συμμόρφωση και για υποτροπή 20.000 δρ.

Αρθρο 2ο)

Απαγορεύεται η ρύψη αστικών αποβλήτων (σαπουνόνερα, νερά κοινές κ.λ.π.) στους δρόμους, κοινόχρηστους χώρους απογένευσης.

Σε περίπτωση ρύπανσης επιβάλλεται πρόστιμο 5.000 δρ., και σε περίπτωση υποτροπής 10.000 δρ.

Αρθρο 3ο)

Απαγορεύονται να εγκαταλείπονται σε δρόμους, πλατείες, πεζοδρόμια και λοιπούς κοινόχρηστους χώρους άχρηστα αντικείμενα ή υλικά που προέρχονται από αντικατάσταση οικιακού εξοπλισμού (θερμοσίφωνες, παλιά έπιπλα, στρώματα τελάρα κ.λ.π.). Σε περίπτωση παραβάσης επιβάλλεται πρόστιμο 10.000 δρ. Τα αντικείμενα αυτά θα συλλέγονται από την υπηρεσία του Δήμου δύο φορές το μήνα κάθε πρώτη και τελευταία Πέμπτη, μετά από τηλεφώνημα στο τηλέφωνο 0222-22050 τις εργάσιμες ημέρες και ώρες.

Αρθρο 4ο)

Οι ιδιοκτήτες οικοπέδων εντός της πόλε-

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ Προϋπολογισμός ΔΗΜΟΥ ΚΥΜΗΣ

ΕΣΟΔΑ

Τακτικά	664.060.918
Εκτακτα	379.439.833
Χρηματικό Υπόλοιπο	108.483.372
Σύνολο Εσόδων	1.515.984.123
ΕΞΟΔΑ	
Σύνολο Εξόδων	1.133.074.593
Αποθεματικό	22.559.530
Σύνολο Εξόδων	1.555.634.123

ΕΞΟΔΑ

Στους παραβάτες επιβάλλεται πρόστιμο 10.000 δρ., και καταλογίζεται και η δαπάνη απομάκρυνσή τους από το Δήμο.

Αρθρο 8ο)

Απαγορεύεται η επέκταση των

εργασιών καταστημάτων στο χώρο του πεζοδρομίου έξω από το κατάστημα ή σε άλλο Κοινόχρηστο χώρο χωρίς την άδεια του Δήμου.

Στους παραβάτες επιβάλλεται πρόστιμο 20.000 δρ., και σε υποτροπή διπλάσιο πρόστιμο μέχρι και ανάληση της αδείας λειτουργίας του.

Αρθρο 9ο)

Απαγορεύεται η αυθαίρετη ρύψη διαφημιστικών εντύπων (φέγι βολάν κ.λ.π.) στους δρόμους ή κάθε μορφή ρύπανσης σε κτίρια, δημόσιους χώρους, δεντρά κ.λ.π.

Στους παραβάτες επιβάλλεται πρόστιμο 10.000 δρ., και σε υποτροπή δρ. 30.000.

Αρθρο 10)

Απαγορεύεται η άσκοπη συνεχής ρύψη του νερού, το κατάβρεγμα των δρόμων, και η άρδευση κτημάτων από το δύκτυο ύδρευσης. Στους παραβάτες επιβάλλεται πρόστιμο 10.000 δρ., κατά την περίοδο από 1 Αυγούστου έως 20 Αυγούστου και σε περίπτωση υποτροπής 20.000 δρ.

Αρθρο 11ο)

Απαγορεύεται το κλείσιμο των ρείμων των αγροτικών δρόμων.

Στους παραβάτες επιβάλλεται πρόστιμο 10.000 δρ., και σε περίπτωση υποτροπής 20.000 δρ.

Αρθρο 12ο)

Απαγορεύεται η στάθμευση οχημάτων σε χώρους όπου υπάρχουν απαγορευτικές πινακίδες ή άλλες απαγορευτικές ενδείξεις. Απαγορεύεται η αφή πίρων εις παραλίες και η ρύπανση των ακτών και θαλασσών.

Στους παραβάτες επιβάλλεται πρόστιμο εκ 3.000 δρ., για την αυθαίρετη στάθμευση και σε περίπτωση υποτροπής 8.000 δρ., το οποίο επιβάλλονταν οι επόπεις Καθαριότητας του Δήμου και πληρώνονταν οι παραβάτες εις την υπηρεσία του Δήμου τις εργάσιμες ημέρες και ώρες.

Ο Δήμαρχος Κύμης
Γεώργιος Σιδεράκης

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

Διμηνιαία Πολιτική & Κοινωνική Εκδοση του
«ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ»

Ιδιοκτήτης-Εκδότης ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

Υπεύθυνος σύνταξης:
(σύμφωνα με το νόμο)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΛΥΚΟΣ

Πρόεδρος Δ.Σ.

Υπεύθυνος Υλης:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΘΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΩΤΣΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΥΚΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΡΡΗΣ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΧΡΥΣΑΓΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΑΓΗΣ

Ηλεκτρονική σελίδοποίηση
ΚΟΝΤΟΜΙΧΗ ΤΑΣΟΥΛΑ

Επιμέλεια - Παραγωγή
ΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
093-2-494577

ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟ ΚΥΜΗΣ

Στη συνεδρίασή του στις 6.4.1999 το Τοπικό Συμβούλιο του Δημοτικού Διαμερίσματος Ανδρονιάνων εισηγήθηκε ομόφωνα στον Δήμο Κύμης τα παρακάτω:

1) Για την αποκομιδή των απορριμμάτων από το Δημοτικό Διαμέρισμα Ανδρονιάνων να χρησιμοποιηθεί το μικρό αυτοκίνητο του Δήμου καθ' ότι το μεγάλο δεν χωράει να περάσει απ' όλες τις γειτονιές και ο οδοκαθαριστής να περνά μία φορά την εβδομάδα.

2) Προτεραιότητα έργων οδοποιίας:

α) Διαμόρφωση και τοιμεντόστρωση δρόμου από «Μαρίκας Κοιλιαρη μέχρι Ελεύθερο».

β) Διαμόρφωση δρόμου από «Υδραυλικό μέχρι Δημητρίου Βολιώτη».

γ) Συντήρηση δρόμου (καλντερόμι) από «Αννα Παγώνη μέχρι Υδραυλικό».

δ) Διαμόρφωση και τοιμεντόστρωση δρόμου από «Άγιο Ελευθέριο μέχρι Λουκανίανος».

ε) Συντήρηση δρόμου από «Αριστείδη Νάνου μέχρι Εκκλησία».

ζ) Διαμόρφωση δρόμου από «Δένδρο Καρδά μέχρι Αλεξανδράκη» οικισμού Δένδρων.

η) Τοιμεντόστρωση δρόμου από «Αγ. Γεώργιο μέχρι Μεταμόρφωση».

θ) Τοιμεντόστρωση δρόμου από «Ε. Καλαμπαλίκη μέχρι Ντίνου Σπύρου».

ι) Διαπλάτυνση δρόμου εις θέση «Ελένη Καρδάση».

κ) Συντήρηση δρόμου από «Σπίθια μέχρι Δέλτα».

λ) Συντήρηση αγροτικών δρόμων οι οποίοι έχουν πάθει ζημιές από τις έντονες βροχοπτώσεις και δεν είναι βατοί για τους κατοίκους οι οποίοι πρέπει να μεταβούν στα αγροκτήματά τους.

Ο πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου
Γιώργος Νικολιάς

Από τις δραστηριότητες των βουλευτών μας

Ευχαριστούμε τους βουλευτές Ευβοίας που μας ενημερώνουν στελνοντάς μας δελτία Τύπου και είναι μέχρι τώρα οι κ.ν. Αποστόλου Βαγγέλης, Θεοδώρου Χρήστος, Παπαγεωργόπουλος Λευτέρης και Πιπεργιάς Δημήτρης (τους αναφέρουμε με αλφαριθμητική σειρά).

Θέλουμε να τους ενημερώσουμε ότι λόγω έλλειψης καθημετρώνα τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε με αλφαριθμητική σειρά.

βλήματα του Νομού.

Στην δευτερολογία του ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης παρουσία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, αναφέρθηκε στ

ΤΟ ΕΝΤΖΙ

Προσωπικές αναμνήσεις και εμπειρίες

Mέρες γεμάτες αγωνία, τρόμο, φόβο, πείνα και θάνατο. Οι άνθρωποι προσπαθούσαν να βρούνε λίγο ψωμί, λίγο φαγητό, λίγη ζεστασιά. Επερπετούσαν να βρει ένα κομμάτι ψωμί για τον εαυτό του και για τα μέλη της οικογένειάς του. Μια πηγή ζώης τις δύσκολες μέρες της κατοχής ήταν το Εντζί. Οι εργαζόμενοι εκεί έπαιρναν λίγα πληθωρικά χρήματα αλλά το κυριότερο έπαιρναν λίγο ψωμί «το κουραμάνι» και λίγα σπριά.

Το Εντζί βρίσκεται στη δεξιά πλευρά του δρόμου προς την Κύμη, ανάμεσα στη διαδρομή Καλλιανοί - Καλημεριάνοι, 500 περίπου μέτρα μετά τον οικισμό των Καλλιανών. Βρίσκεται μέσα σε μια τοποθεσία μαγευτική. Τα κοιτάσματα ήταν στο υπέδαφος των χωριών Καλημεριάνοι, Μαχαλά, Καλλιάνοι, Μαλετιάνοι, Βίταλα, Κρινιάνοι, Χαροκόπου, Δένδρων, Ανδρονιάνων και Πύργου.

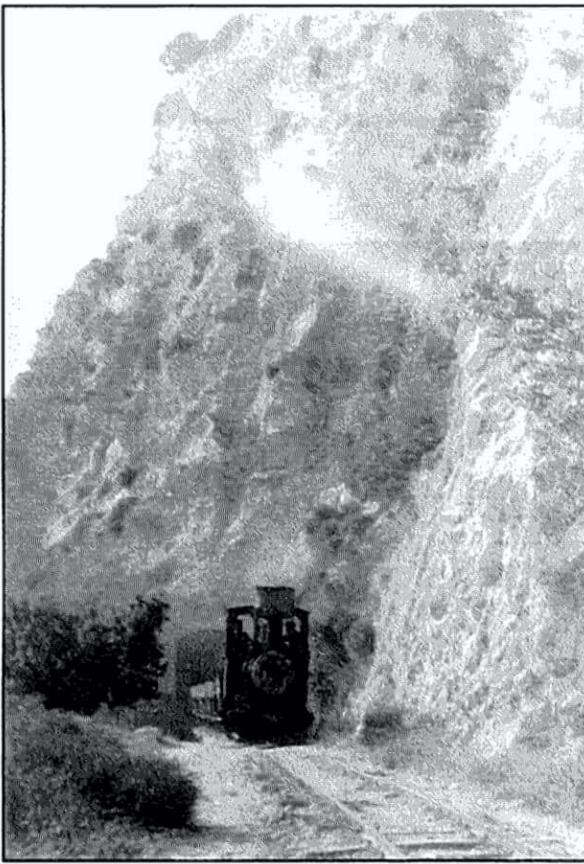
Από εδώ άρχιζε η στοά και στα πρώτα 200 περίπου μέτρα υπήρχαν σιδηροδρομιές, όπου το βαγόνι το έσερνε ένα άλογο προς την έξοδο. Στη συνέχεια η διαδρομή μέσα στη στοά γινόταν κατηφορική «ψυρές», δημιουργούμενη από την ανθρακωρύχων είχαν σχηματίσει σκαλοπάτια. Στη συνέχεια υπήρχαν για περίπου 200 - 300 μέτρα και πάλι σιδηροδρομιές όπου τα βαγόνια τα κυλούσαν εργάτες.

Μπροστά πήγαιναν οι «μιναδόροι» που άνοιγαν τρύπες με πρωτόγονα μέσα. Στη συνέχεια τοποθετούσαν δυναμίτες μέσα στις τρύπες άφηναν μακρύ φιτίλι και προχωρούσαν προς την έξοδο βάζοντας φωτιά στο φιτίλι.

Με τον τρόπο αυτό έσπαγαν τα στρώματα του λιγνίτη που είχε πάχος περίπου 1,20 μέτρα. Βέβαια ο λιγνίτης δεν ήταν καθαρός γιατί ανάμεσα υπήρχαν μπάζα και άλλα πετρώματα «αλμυρίχας».

Γινόταν η διαλογή από τους «μπαζαδόρους» και μεταφερόντουσαν όλα στην έξοδο ο μεν λιγνίτης για να φροτωθεί στο τρενάκι για την Παραλία τα δε μπάζα και οι πέτρες τα πετούσαν στο ποταμάκι που υπήρχε δίπλα.

Στη συνέχεια οι «μποσκαδόροι» στερεώναν τη στοά με ξύλα το άνοιγμα της οποίας ήταν περίπου 2 μέτρα ύψος και 1,50 μέτρο πλάτος. Δεξιά και αριστερά της κεντρικής στοάς υπήρχαν πολλές άλλες μικρότερες μέσα από τις οποίες έβγαζαν όσο κάρβουνο υπήρχε εκεί. Εδώ σ' αυτές τις μικρότερες στοές εργαζόντουσαν οι μι-

Από το
φωτογραφικό
ΑΡΧΕΙΟ
Εμμ. Γ.
ΚΟΥΡΟΥΠΑ
(Πλατάνα)

χρόσωμοι εργάτες καθώς και οι νέοι 18 - 20 χρονών που ακολουθούσαν τους εργάτες. Στις στοές το ύψος δεν ξεπερνούσε το 1 μέτρο. Οι εργάτες «λιγνιτωρύχοι» με το «πτικούνι» έσερναν πίσω τον λιγνίτη, τον τοποθετούσαν μέσα στις «μανούσκες» (μικρά μεταλλικά δοχεία σαν σκάφες) και οι «μπαζαδόροι» τον μετέφεραν στην κεντρική στοά. Από την κεντρική στοά φρωτωνότουσαν στα βαγόνια για να μεταφερθούν στη συνέχεια από τους ίδιους τους εργάτες στο «Βίντσι» που ήταν δίπλα από τα σκαλοπάτια του «ψυρέ». Με το Βίντσι ανέβαιναν στο πάνω πάτωμα όπου τα παραλάμβαναν τα άλογα και τα μετέφεραν έξω από τη στοά για να γίνει η διαλογή.

Εάν τα αποθέματα του λιγνίτη σε ορισμένα σημεία ήταν προς τα κάτω σε βάθος τότε άνοιγαν πηγάδια και με τη βοήθεια «μαγκανιού» και κουβάδων τον ανέβαζαν πάνω για να πάρουν το δρόμο προς την έξοδο.

Στο «κέντρο διαλογής του λιγνίτη», που ήταν ακριβώς έξω από την κυρίως στοά, μεταφερόταν και ο λιγνίτης άλλων ανθρακωρυχείων σ' όπως αυτό των Μαλετιάνων, που η μεταφορά γινόταν με εναέρια γραμμή. Επίσης από το ανθρακωρυχείο του «Ενδιάμεσου» που βρίσκεται στην έξοδο του χωριού Βίταλο, κάτω από τη γέφυρα που υπάρχει σήμερα, προς την Κύμη ο λιγνίτης μεταφερόταν στους Μαλετιάνους και στη συνέχεια στο Εντζί.

Στο «κέντρο διαλογής του λιγνίτη», εργαζόντουσαν κυρίως γυναικές. Εδώ γινόταν η διαλογή του λιγνίτη από τα άλλα πετρώματα και φροτωνόταν στο «τρενάκι» που με τη σειρά του το μετέ-

χους σε όλη τους τη ζωή. Γι' αυτό και πολλοί συγχωριανοί μας πήραν το δρόμο της ξενιτιάς προς αναζήτηση μίας καλύτερης τύχης.

Εκατό και πλέον χρόνια πρόπει να λειτουργούσε το ανθρακωρυχείο στο Εντζί και με την εργασία του σ' αυτά οι παππούδες μας και οι πατερόδες μας προμήθευαν με αριστης ποιότητας λιγνίτη τα κέντρα της βιομηχανικής παραγωγής της χώρας μας αλλά και του εξωτερικού. Μην ξεχνάμε ότι λίγα χρόνια πριν ο λιγνίτης χρησιμοποιείτο για καύσιμα κίνησης των τρένων, πλοίων, και όλης της βιομηχανίας.

Μαθητής της Ε' και ΣΤ' γυμνασίου καθώς και φοιτητής κατά τη διάρκεια της κατοχής εργάσθηκε και ο γράφων για να εξασφαλίσει το περίφημο «κουραμάνικι».

Ετσι οι εμπειρίες είναι προσωπικές, εμπειρίες μίας δύνσκολης εποχής που με έκαναν να σκεφθώ καλύτερα για το μέλλον.

Προπολεμικά ενθυμούμαι ότι Διευθυντής στα ανθρακωρυχεία ήταν κάποιος με το όνομα Δαβίδ. Επίσης στα γραφεία των ανθρακωρυχείων στο Εντζί εργάζόταν για πολλά χρόνια ο αείμνηστος συγχωριανός μας Γεώργιος Καλαμπαλίκης (Αγγ.). Ενθυμούμαι επίσης τον Γιώργο Μπόκαρη εργοδοτηγό από το Κουρδούνι και τον Γιώργο Κυρίτη επιστάτη από τους Καλημεριάνους.

Τα κεντρικά γραφεία ήταν στην Κύμη και στεγάζονταν σ' ένα νεοκλασικό κτίριο κάτω από το Γυμνάσιο, στο δρόμο προς την Παραλία της Κύμης.

Πριν από μερικά χρόνια σ' ένα Αναγνωστικό βιβλίο του Δημοτικού Σχολείου η Συγγραφέας κ. Βαρελά, αναφερόμενη στην τοποθεσία ακριβώς που είναι το Εντζί τη χαρακτήριζε «Τα Τέμπη της Εύβοιας» περιγράφοντας τη διαδρομή κατά μήκος του ποταμού που ακολουθούσε την πορεία της στοάς, όπου δεξιά δεσπόζουν τα πανύψηλα πλατάνια και αριστερά άλλα άγρια δέντρα, ενώ ένα πλήθος από αιγάνια και κοτούφια με το κελάνηδημά τους δημιουργούν μία μαγευτική ατμόσφαιρα.

Στους Ανδρονιάνους είχαμε και τα δικά μας ανθρακωρυχεία. Οι στοές απλώνονταν ακριβώς κάτω από το χωριό μας και πολλά σπίτια είχαν πάθει οργήματα ενώ πολλά πηγάδια στέρεψαν. Οπως ενθυμούμαι μετά από πολλές παραστάσεις των γονέων μας είχε σταματήσει η λειτουργία τους προπολεμικά. Με τον ερχομό όμως των Ιταλών κατακτητών κατά την κατοχή αυ-

τά επαναλειτούργησαν, για να σταματήσουν και πάλι να λειτουργούν μετά την απελευθέρωση.

Στην περιοχή μας υπήρχαν δύο στοές («γαλαρίες» ή «μπούκες»). Το «Νοδ» ήταν στην περιοχή των Καρασαλιανών. Το κάρδουνο από εδώ το μετέφεραν με βαρόνια στο «Νο12», αφού περνούσε ένα τούνελ 60 μέτρων και από εκεί με εναέρια γραμμή το μετέφεραν στο «Ρίχτη» που είναι απέναντι από το ποτάμι και στη συνέχεια με τρενάκι στην Παραλία της Κύμης. Η διαδρομή του τρένου αυτού ήταν διά μέσου του Σανιού - μαγαζί και πρακτορείο ΚΤΕΛ του Πύργου - πάνω από το μαγαζί του μπάρμπα - Κάτσου, από τον Άγιο Χαράλαμπο στα Ταμπάκια, Μοναστηράκι, Λούπου και κατέληγε στην Παραλία.

Οσοι από τους συγχωριανούς μας δεν μπορούσαν να βρουν δουλειά στα ανθρακωρυχεία της περιοχής μας, πήγαιναν στο Περιστέρι που οι αδελφοί Ευάγγελος και Γεώργιος Ταμβάκος (Σκούφος) τους τακτοποιούσαν κι έτσι σχηματίσθηκε η πρώτη Παροικία των Ανδρονιάνων στο Περιστέρι που εξακολουθεί να υπάρχει μέχρι και σήμερα. Η εξόρυξη του λιγνίτη στο Περιστέρι κράτησε μέχρι το 1962. Μετά σταμάτησαν και ο καθένας βρήκε άλλη εργασία. Οσοι δεν μπόρεσαν να χωρέσουν στα «φτερά του Περιστεριού» αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν σε ξένες χώρες προς αναζήτηση καλύτερης τύχης. Τη δεκαετία του '50-'60 πολλοί συγχωριανοί μας έφυγαν σε ξένα μέρη και απλώθηκαν σε όλα τα μέρη του κόσμου (Γερμανία, Βέλγιο, Αυστραλία, Αμερική).

Το ανθρακωρυχείο στο Εντζί σταμάτησε να λειτουργεί γύρω στο 1970. Τα ερείπια που υπάρχουν σήμερα μαρτυρούν τη ζωή και τη δράση που υπήρχε κάποτε στην περιοχή αυτή. Στο χωριό μας τα ανθρακωρυχεία έπαψαν να λειτουργούν μετά την κατοχή. Τα τελευταία χρόνια η συνεταιριστική προσπάθεια που έγινε με τη δημιουργία της ΚΟΙΣΕΛΙΚ, για την εξόρυξη λιγνίτη στην περιοχή του Χαροκόπου, σταμάτησε παρά τις καλύτερες συνθήκες εργασίας που υπήρχαν. Τα ανθρακωρυχεία ήταν πάνω από τα ιστορικά πέτρινα γεφύρια και νερόμυλο, δίπλα από το βαθύ ποτάμι τα «Βυθά», που όπως θέλει η παράδοση, περπάτησε ο Αγιος Νεκτάριος.

Πάσχα '99 στους

Mε σύμμαχο τον καλό καιρό και το βλέμμα στραμμένο στη γειτονική μας Γιουγκοσλαβία και τα πολεμικά γεγονότα που διαδραματίζονται εκεί, γιορτάσαμε ένα ακόμη Πάσχα, το τελευταίο Πάσχα του εικοστού αιώνα.

Με βαθιά κατάνυξη παρακολουθήσαμε τις ιερές ακολουθίες των Παθών και του Θείου Δράματος και τέλος την Ανάσταση του Θεανθρώπου. Τη Μεγάλη Πέμπτη το βράδυ γινήκαμε μάρτυρες της Σταύρωσης του Χριστού ενώ τη Μεγάλη Παρασκευή το πρωί, της Αποκάθηλωσης και της Ταφής Αυτού. Το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής σιγοψάλλαμε μαζί με τις καλλικέλαδες χρωδίες των γυναικών τα «εγκώμια», τους υπέροχους αυτούς ύμνους που συγκινούν καρδιές και ξυπνούν ευχάριστες αναμνήσεις, σε χρόνια που κι εμείς, παιδιά τότε, με τα βιβλιαρά και στο χέρι συμμετέχαμε ενεργά στις χρωδίες. Οι «πρόβεις» κρατούσαν δόλη τη Μεγάλη Σαράπι στο ραφαστή και οι χρωδίες ήταν μέχρι και τέσσερις, τρεις με κορίτσια και μία με αγόρια. Σήμερα μετά βίας σχηματίζονται δύο χρωδίες γυναικών και είναι οι ίδιες καλλιφωνες φωνές που από μικρές κοπέλες συνεχίζουν μέχρι και σήμερα να «τραγουδούν» το «Ω γλυκύ μου έαρ» και τους άλλους υπέροχους στίχους.

Στη συνέχεια με αναμμένα κεριά και μέσα σε κατανυκτική ατμόσφαιρα παρακολουθήσαμε την περιφορά του Επιταφίου στους δρόμους του χωριού μας και κάτω από τον πένθιμο ήχο της καμπάνας. Στο δρόμο οι νοικουχρές είχαν φροντίσει να στολίσουν τα παραθύρια τους και τους εξώστες με αναμμένα κε-

Ο περίβολος της εκκλησίας γεμάτος κόσμο. Στη μέση μια μικρή εξέδρα και πάνω ο π. Χρήστος με τους ιεροφάλτες Γιώργο και Χρήστο Τσομάκα ψάλουν το «Χριστός Ανέστη»

Η «ανταμοιβή» από τον π. Χρήστο για όσους παρακολούθησαν την Λειτουργία της Ανάστασης μέχρι τέλος

Η οικογένεια Κώστα Δ. Λύκου

Ανοιξης δημιουργούσαν ευχάριστα συναισθήματα. Μετά το γυρισμό μας στην Εκκλησία περάσαμε δύο κάτω από τον Επιτάφιο και με το σχόλασμα δεν παραλεύφαμε να πάρουμε ένα κομματάκι κερί για φυλακτό.

Το Μεγάλο Σάββατο πρωί η Εκκλησία γέμισε από τους πιστούς οι οποίοι

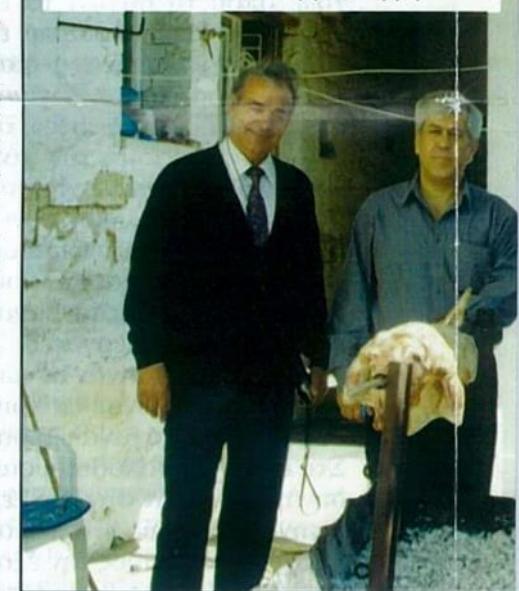
μας ανάφαμε τις λαμπάδες μας βγήκαμε στο προαύλιο της Εκκλησίας. Εκεί, στην ειδική εξέδρα που είχε στηθεί για το σκοπό αυτό, ο παπα -

Χρήστος μας έρωνε με φύλλα δάφνης και βιολέτες, που τις κρατήσαμε κι αυτές.

Χρήστος αφού διάβασε το ευαγγέλιο

άρχισε να ψάλλει το «Χριστός Ανέστη», συνεπικουρούμενος απ' όλο το εκκλησίασμα. Αμέσως οι καμπάνες σήμαναν την Ανάσταση του Κυρίου και η από-

Στο σπίτι του Γιώργου Σαρρή

σφαιρα γέμισε βεγγαλικά και κροτίδες. Το «Χριστός Ανέστη» πληριμύωσε όλων μας τις καρδιές με αγαλλίαση που επισφραγίσθηκε με την ανταλλαγή ασπασμών και ευχών. Με την είσοδο και πάλι στην Εκκλησία για τη συνέχιση της ακολουθίας και της Θείας Λειτουργίας οι περισσότεροι, ως συνθήζεται, αναχώρησαν για το πρώτο αναστάσιμο τραπέζι με την πατροπαράδοτη μαγειρέτσα. Οσοι είχαμε την υπομονή, καθίσαμε μέχρι τέλους και μαζί με το αντίδωρο πήραμε από τα χέρια του παπά μας το Πασχαλινό δώρο που μας είχε ετοιμάσει «Κόκκινο αβγό και κουλούρι» τιλυγιένα μαζί σε ζελατίνα. Η Κυριακή του Πάσχα, μια ανοιξιάτικη μέρα, μας βρήκε να ξυπνάμε πρωί - πρωί και να ξαμολιύμαστε στις αυλές των σπιτιών για τις ετοιμασίες για το ψήσιμο του αρνιού και του κοκορετσιού. Εθιμο που ήρθε στο χωριό μας τα τελευταία χρόνια και βρίσκει όλο και περισσότερους θιασώ-

Η οικογένεια Βαγγέλη Ν. Νικολά

Ο καθηγητής Γιάννης Ν. Σπύρου «επί το έργον»

Σ Ανδρονιάνους

τες, μας το κουβάλησαν οι «Αθηναίοι» που έρχονται να περάσουν τις Αγίες μέρες του Πάσχα στο χωριό. Οι μεγαλύτεροι θα θυμούνται ότι την Κυριακή του Πάσχα το έθυμο απαυτούσε να ανάβουν οι νοικοκυρές τους φούρνους και το Αναστάσιμο Τραπέζι να περιλαμβάνει «αρνάκι γιουβέτο με μακαρόνια». Το αρνάκι ήταν από τα ζωντανά που η κά-

την άλλη μέρα το γιουβέτο με μακαρόνια στο φούρνο.

Τούτη τη μέρα φορούσαμε όλοι τα γιορτινά μας και προς το μεσημέρι με τις λαμπάδες μας πηγαίναμε όλοι στον Εσπερινό της Αγάπης και μετά το σχόλασμα το ρέχναμε στο φαγοπότι. Σήμερα, άλλαξαν οι καιροί και το φαγοπότι ξεκινάει από το πρωί. Δίπλα από τον

Οι οικογένειες Ι. Θεοδώρου, Ηρακλή Χρυσάγη και Γ. Τσουμάκα το γιόρτασαν ομαδικά

Η οικογένεια Σοφίας Π. Παντελή

Στο σπίτι της Ευαγγελίας Μπέλια

«οβελία» στρώνεται πρωί - πρωί το τραπέζι με ένα σωρό λιχουδιές και το κρασί να ζει άφθονο όλη την ημέρα ενώ τα μαγγητόφωνα παίζουν στη διαπασών με τραγούδια για κάθε γούστο.

Οι πιο «μερακλήδες» προς το μεσημέρι το έστρωσαν και στο χορό επιδεικνύοντας με επιδεξιότητα τις χορευτικές τους ικανότητες.

Άλλοι πάλι το γύρισαν στον ύπνο μας και η ποσότητα του κρασιού που κατανάλωσαν ήταν περισσότερη από αυτήν που σήκω-

νε ο οργανισμός τους.
Μέρα χαράς η σημερινή σε κάθε σπίτι, σε κάθε γειτονιά επικρατούσε το ίδιο εορταστικό κλίμα.

Μικροί και μεγάλοι, πλούσιοι και φτωχοί, ανώνυμοι και επώνυμοι γιόρτασαν με την ίδια λαμπρότητα και παράδοση την «Εορτή των Εορτών».

Παρά την εορταστική όμως ατμόσφαιρα, ο ήχος των βομβών από τη γειτονική μας Γιουγκοσλαβία ηχούσε παράξενα σ' αυτιά μας και το νέφος από τα αέρια του πολέμου που επικάθισε πάνω από το νησί μας, την Εύβοια, έδωσαν ένα μελαγχολικό τόνο στο φετινό Πάσχα. Οι ευχές για υγεία, χαρά και ειρήνη που δώσαμε απλόχερα στους γύρω μας είχαν ένα ξεχωριστό νόημα.

Οι μεγαλύτεροι μάς βομβάρδισαν με ιστορίες από τον τελευταίο πόλεμο κι εμείς οι νεότεροι τις παρακολουθούσαμε με ξεχωριστή προσοχή.

Βλέπετε ταίριαζαν απόλυτα με τις σκηνές που διαδραματίζονται κάθε βράδυ μέσα στα σπίτια μας από τις τηλεοράσεις και δύνανταν μάς στο μυαλό ερχόταν μία και μοναδική εικόνα.

Η εικόνα της πραγματικής ειρήνης σ' όλο τον κόσμο. Της ειρήνης χωρίς μίση και πάθη, χωρίς πολέμους και σκοτώματος. Της ειρήνης που δίδαξε ο Χριστός του οποίου τη Σταύρωση και την Ανάσταση του παρακολουθούσαμε κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Εβδομάδας και της Κυριακής του Πάσχα.

Η οικογένεια Γιάννη Ε. Νικολιά

Τα αδέλφια Θεοφίλου

Η οικογένεια Παντελή Χρυσάγη

ΣΤΙΣ ΣΤΡΟΦΕΣ ΤΟΥ ΝΟΣΤΟΥ!

Tα τοπικά έντυπα, που φθάνουν σ'έναν τελείως απροσδόκητο χρόνο στα χέρια μας, έτσι, γεμάτα ονόματα, βιώματα, κοινή καταγωγή, μνήμες, συναντήσεις σε χώρους που αναζητούσαμε τη γνώση, αποτελούν στάλες ανακαινισμού μας εποχής, αλλά και τη διαβεβαίωση, πως τα σημερινά παιδιά, επιστήμονες, λογοτέχνες, καλλιτέχνες, πήραν κάτι και από τη δική μας γενιά, που έζησε μεν σε τελείως διαφορετικές συνθήκες, μέσα σε ρευστούς μεταπολεμικούς καιρούς που προσπαθούσαμε μόνοι μας να δώσουμε κάποιες απαντήσεις στα χιλιάδες ερωτηματικά μας, αλλά είχαμε κάποιες θέσεις απέναντι στις αξίες της ζωής, κάποιες θετικές τοποθετήσεις σε κάθε κοινωνική αντίληψη, και αφήναμε έναν πλούσιο συναισθηματισμό να κυριαρχεί στην ψυχή και τη σκέψη, που τελικά, ήταν και το μοναδικό μας εφόδιο να ανοιχθούμε στον κόσμο και να αποφασίσουμε για τη ζωή μας. Τα τοπικά έντυπα, έχουν μια δύναμη, σαν αυτήν που ασκεί ο ΝΟΣΤΟΣ, το πιο γοητευτικό μονοπάτι που σου υποσχέται μια επιστροφή στην αρχή της ζωής, που ο καθένας ξέρει, πως αυτό συμβαίνει μια μόνο φορά.

Ο ΝΟΣΤΟΣ, όπως στηρίζει ο Γερμανός συγγραφέας Αϊχέντορφ, μοιάζει «με μια μικρή πόλη, με χιλιάδες κατοίκους, και εκατομμύρια τριαντάφυλλα, αλλά και πικροβότανα, που διώνεις, κρύβονται στη σκιά της τριανταφυλλιάς!».

Οπωσδήποτε, εκεί, στις νοητές τριανταφυλλές ζει ο ρομαντισμός, που συντηρεί τον άνθρωπο σε μια φόρμα για όλες τις εποχές.

Τα νέα παιδιά, δείχνουν να σέβονται αυτές τις ιδιαιτερότητες των μόλις προηγούμενων γενεών, και δημιουργούν μόνα τους, μια τεράστια προσωπική τους προσπάθεια, να γεφυρώσουν όχι μόνο τη διάσταση των γενεών, αλλά την παράδοση, με τη σημερινή πραγματικότητα, τόσο, που να βρίσκουν μια θέση στο τώρα, σλα όσα εδραίωσαν αυτόν τον ιδιαίτερο πολιτισμό, και την πολιτιστική κυρίως πορεία της επαρχίας Καρυ-

Γράφει: Η Πόπη Πασπαλιάρη*

«Κυμαία»

«Α δ' αν μάθη τις, ταύτα σώζεσθαι φιλεί...»

«ΙΚΕΤΙΔΕΣ» στ. 911-913

στίας.

Αυτά τα σημαντικά φύλα των χωριών της ευρύτερης περιοχής της Κύμης, που το μαθητικό δυναμικό τους βιοθήμανται, και βοηθά, ώστε να υπάρχει ο κατάλληλος αριθμός μαθητών, και να λειτουργεί το Γυμνάσιο - Λύκειο Κύμης, και παράλληλα, ένας επαγγελματικός κόσμος προερχόμενος από τα γύρω χωριά, βοηθά να συνεχίζεται στην περιοχή ένας υγιής επαγγελματικός δημόσιος βίος, δίνοντας μηνύματα των σημερινών παιδιών, τέτοια, που προσβάλλουν κάθε σοβινιοτική διάθεση, και ωραίουν καταπρόσωπα τις περασμένες δασικές θέσεις των δικών μας ημερών, που καλλιεργούσαν και προωθούσαν τις κοινωνικές δήθεν αποστάσεις, χωρίς να σκέπτονται τις συνέπειες.

Γράφουν σε μια καθαρή, βουλητική γλώσσα τις σκέψεις τους και περιγράφουν την τωρινή ζωή των χωριών, που ζουν έντονα στις εξελίξεις της τεχνολογίας, αλλά, προβάλλουν με νοσταλγία την παραδοσιακή ζωή, τότε, που ο πηλός, το ξύλο, ο χαλκός, έκαναν τα νοικοκυριά να δείχνουν αρχοντικά, έστω κι αν ήταν ακόμη πλιθύκτιστα.

Γιατί, στις εποχές εκείνες, οι άνθρωποι του μόχθου, της χειρωνακτικής δουλειάς, ζούσαν στους μικρούς καφενέδες, τις καθαρές κάμαρες, τις ασβεστωμένες αυλές τους, ένα συμπόσιο ψυχής, ακριβώς διότι, ήταν ευτυχείς με όσα είχαν, αγαπούσαν εκείνα που είχαν, θυσιάζονταν για την οικογένεια, τιμούσαν τα παι-

διά τους, που τα έστελναν στο Γυμνάσιο Κύμης, να μορφωθούν, και μετά στην Αθήνα, για να έχει η επαρχία Καρυστίας, ένα μεγάλο ποσοστό επιστημόνων, στρατιωτικών επιτυχημένων δημοσίων υπαλλήλων, βιοτεχνών, πλοιαρχών, και συγχρόνων αγροτών σήμερα.

Μιλούν για τους ιερούς ναούς των χωριών, τους χώρους που γενεές ολόκληρες έζησαν τις πιο σημαντικές στιγμές της ζωής τους και ένιωσαν τη θεϊκή δύναμη, ζήτησαν προστασία, και ανέθεσαν την πάσαν ελπίδα τους σε στιγμές ανθρώπινης ανάγκης: Εκεί, ένιωσαν ότι ο Θεός, είναι αυτός που παραχωρεί τα σταθερά αγαθά για τον άνθρωπο, με πρώτα αγαθά τη ζωή, την υγεία, την προώθησή του νου.

Ετοι, ένιωθαν ευτυχισμένοι μέσα στο πνεύμα της πίστης, της φιλοπατρίας, της παράδοσης. Τα παιδιά που αποφάσισαν να εκδίδουν με κάθε θυσία τα έντυπα των μικρών ιδιαίτερων πατριδών τους, αποδεκνύουν το πόσο καλά κατάλαβαν τι περιμέναμε δύο από αυτά, και αμείβουν τους γονείς τους, τους συγχωριανούς τους, με το ίδιανικότερο τάλαντο κάθε προσπάθειάς τους να τα μορφώσουν, να έχουν να καμαρώνουν για κάθε ένα χωριστά, και για όλα μαζί.

Και με την επιστημονική τους κατάρτιση, έχουν τον τρόπο να διεκδικούν, να απαιτούν από την πολιτεία ότι ανήκει στα χωριά, που τώρα ακολουθούν την πορεία των εξελίξεων. Ξέρουν πώς να ζητούν την ανα-

βίωση, ή τη συντήρηση όσων προηγήθηκαν, και παρέλαβαν, για να τα παραδώσουν σε μια στιγμή.

Τα παιδιά, πιστεύουν σε όσα δεν είδαν, και ευαισθητοποιούνται με την αναζήτηση της νοσταλγικής περιήγησης που είδαν γεμάτη από λαογραφική δημιουργία, από εφευρετικότητα, γυναικεία συμβολή στην οικιακή οικονομία, συμπαράσταση και κατανόηση των δυσκολιών, την επιμονή να φοιτήσουν τα παιδιά στα σχολεία, την αξιοπρέπεια, όπως την καταλάβαιναν εκείνες, και τις εφήρμοζαν διδάσκοντας έμπρακτα, μια κοινωνιολογική εικόνα της ζωής. Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ, ο κρύκος και ίσως με πολλά άλλα έντυπα που δεν τα ξέρω, είναι πνοές ανέμου που κινούν τον πολιτισμό, αναβαθμίζουν πνευματικά την περιοχή μας, συντηρούν το φιτιλί στο λυχνάρι, τη θράκα στο φούρνο, τη χρήσιμη στην εστία ενός πολιτισμού, που η αφετηρία του, πατά στους θολούς αιώνες, αλλά οι λεωφόροι του, διεκδικούν τον νέο αιώνα, και δύσους ακολουθήσουν.

Η περιοχή μας έχει παιδιά, να διαφεύγουν τους καιρούς. Και αυτό, είναι σημαντικό! Φθάνει, να μην κουραστούν να γράφουν, να καταγράφουν τη βιβλιο ζωής όλων μας. Αυτό είναι ιδανικό.

Αυτό, κάνει το μέγεθος του ΝΟΣΤΟΥ, που συντηρεί το κάθε μας παρελθόν, να φαντάζει σαν η στέρεη γέφυρα με το μόλις χαιρέντο χθες! Μια γέφυρα, με ένα νοητό πλήθος να πηγανούνται από τη μία άκρη στην άλλη, βοηθώντας, να κτίζεται το αύριο κάθε χιλιετρόδος. Γιατί πάντα θα υπάρχουν το ΑΥΡΙΟ, Ο ΝΟΣΤΟΣ, το χθες, σαν αξίες ενός εφήμερου κόσμου.

*Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας ευχαριστεί την κυρία Πόπη Πασπαλιάρη για τη συνεργασία της και πληροφορούμε το αναγνωστικό μας κοινό ότι το λογοτεχνικό και συγγραφικό της έργο είναι πλουσιότατο με ποικίλα θέματα ιστορικά, φιλολογικά και κοινωνικά.

Η Απελευθέρωση της Εύβοιας

Οπως συνεφανήθει μεταξύ της Πανευβοϊκής Ομοσπονδίας και του Δημάρχου Κύμης οι εκδηλώσεις για την απελευθέρωση της Εύβοιας από τον Τουρκικό ζυγό θα γίνουν εφέτος στην Κύμη από 29 μέχρι 31 Μαΐου και θα συμπέσουν με τον εορτασμό του Κυματί Ηρωα Βελισσάριου.

Θα περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων την όπερα του Mozart Βασιλανός και Βασιλανή από την Συμφωνική Ορχήστρα Χαλκίδας, με σκηνοθέτη τον Γιάννη Πανταζάτο και εκτελεστές τους Ασημίνα Λούκα - Παπαγεωργίου, Φάνη Ραχούτη, Ευμορφία Γκίκα - Ραχούτη, Γιώργο Ζαφειρίου, Γιούλα Ψύρρα, Καίτη Φουρμούζη, Άννα Αλεξανδρίδην και Κώστα Μακρυγιάννη.

Θα οργανωθεί ενετική βραδιά με στολίσκο αλευτικών και πυροτεχνήματα και θα υπάρχουν πολλές άλλες εκδηλώσεις.

Τις εκδηλώσεις έχουν προσκληθεί να παρακολουθήσουν όλες οι Αρχές του Νομού μας, αλλά και μέλη της Κυβέρνησης.

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΛΕΜΕ ΕΤΣΙ

Από τη ζωή του λαού μας

1. «Άλλος πλήρωσε τη νύφη»

Στην παλιά Αθήνα του 1843 επρόσειτο να συμπεθεριάσουν δύο αρχοντικές οικογένειες: Του Γιώργου Φλαμή και του Σωτήρη Ταλιάνη. Ο Φλαμής είχε το κορίτσι και τον Ταλιάνης το αγόρι.

Ορίστηκε η ημέρα του γάμου, αλλά η νύφη έκρυψε ένα μυστικό. Η εκκλησία, που θα γινόταν το μυστήριο ήταν η Αγία Ειρήνη της Πλάκας. Η ώρα του γάμου είχε φτάσει και στην εκκλησία συγκεντρώθηκαν ο γαμπρός, οι συγγενείς και οι φίλοι τους.

Η νύφη όμως δε φαντάται να έρθει. Τι είχε συμβεί: Απλούστατα. Η κοπέλα, που δεν αγαπούσε τον γεαρό Ταλιάνη, προτίμησε να ακολουθήσει την εκλεκτή της καρδιάς της, που της πρότεινε να την απαγάγει.

Ο γαμπρός άναψε από την προσβολή και κυνήγησε την άπιστη να τη σκοτώσει.

Δεν κατόρθωσε όμως να την ανακαλύψει. Γύρισε τότε στο σπίτι του παρ' ολίγο πεθερού του και του ξήτησε τα δώρα που είχε κανεί στην κορη του.

Κάποι

Αφιέρωμα στον χαράκτη - ζωγράφο Δημήτρη Γαλάνη

Ενα άξιο τέκνο της Κύμης

Με αφορμή την τηλεκάρτα που κυκλοφόρησε ο Ο.Τ.Ε. σε συνεργασία με τον Μορφωτικό Σύλλογο Κύμης, η οποία είναι αφιερωμένη στον μεγάλο ζωγράφο και χαράκτη, άξιο τέκνο της Κύμης, Δημήτρη Γαλάνη σας παρουσιάζουμε το βιογραφικό του, γιατί σαν κάτοικοι αυτής της περιοχής πρέπει να γνωρίζουμε ορισμένα στοιχεία για τον εξαίρετο αυτό συμπατριώτη μας καλλιτέχνη.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1882, αλλά ο πατέρας σαν γνήσιος Κυμαίος τον πολιτογράφησε στην ιδιαίτερή του πατρίδα την Κύμη, με χρονολόγια 1879 όπως φαίνεται από τα δημοτόλογια του Δήμου Κύμης. Ήταν γιος του διαπρεπούς φιλολόγου Εμμανουήλ Γαλάνη.

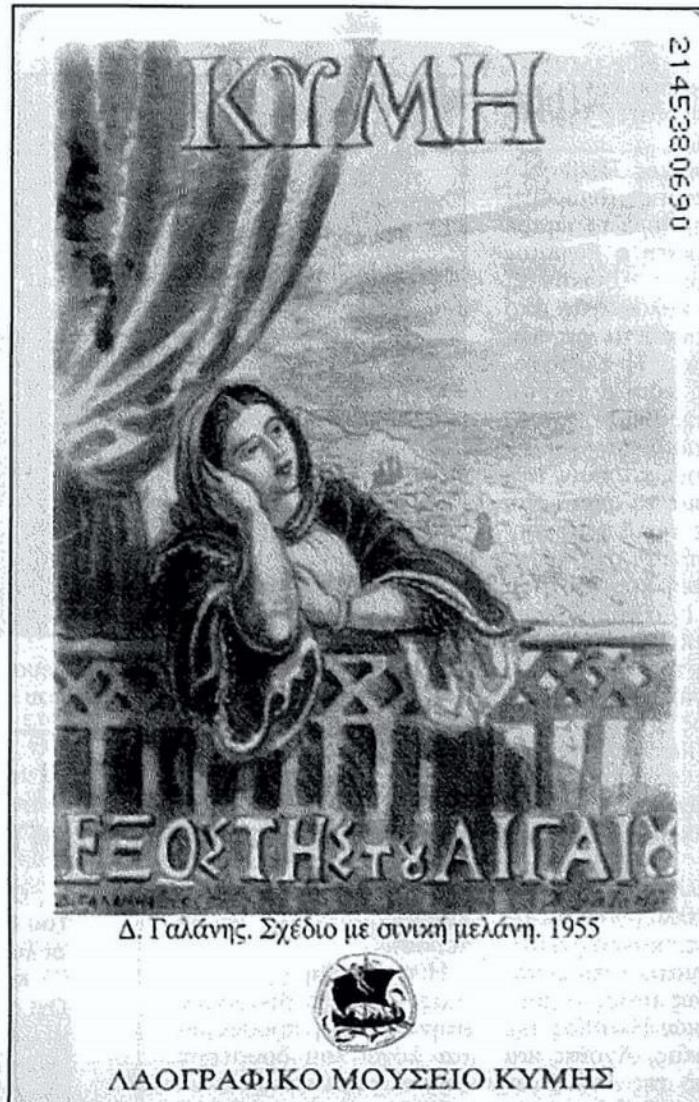
Το 1897 γράφτηκε στη σχολή Μηχανολόγων του Μετσοβείου Πολυτεχνείου ενώ παράλληλα από το 1898 παρακολούθησε μαθήματα ζωγραφικής στη Σχολή Καλών Τεχνών. Δάσκαλός του ήταν ο Νικηφόρος Λύτρας. Το 1897 κατά τη διάρκεια του Ελληνοτουρκικού πολέμου στάλθηκε σαν πολεμικός ανταποκριτής στη Θεσσαλία από την Εφημερίδα Ακρόπολη.

Οι πρώτες του δημοσιεύσεις αφορούσαν γελοιογραφικά σχέδια στις εφημερίδες και τα περιοδικά της εποχής (Ακρόπολη, Σκριπ, Διάπλαση των Παίδων, Αστυ, Παναθήναια κ.ά.).

Με αφορμή το πρώτο βραβείο που απέσπασε σε διαγωνισμό χιουμοριστικού σχεδίου της γαλλικής εφημερίδας Le journal το 1990 έφυγε για το Παρίσι.

Εκεί συνεργάσθηκε με γαλλικά, ιταλικά και γερμανικά περιοδικά, ενώ το 1904 εξέθεσε για πρώτη φορά στο Salon National. Επιδόθηκε με μεγάλο ζήλο στη ζωγραφική, ξυλογραφία, χαλκογραφία και χαρακτική.

Το 1914 κατατάχτηκε στη Λεγεώνα των Ξένων και έλαβε μέρος σε διάφορες πολεμικές επιχειρήσεις. Κατά

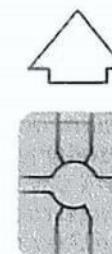

2145380690

ΤΗΛΕΚΑΡΤΑ
100 ΜΟΝΑΔΕΣ
UNITS

100.000 - 11/98

ΗΜ-ΛΗΞΗΣ/EXP DATE 11/00

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ

(1879 - 1966)

ΖΩΓΡΑΦΟΣ - ΧΑΡΑΚΤΗΣ

Καθηγητής στη Σχολή Καλών

Τεχνών στο Παρίσι

Μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας
και της Ακαδημίας Αθηνών

το Β' παγκόσμιο πόλεμο πέθανε ο γιος του που υπηρετούσε στο γαλλικό ναυτικό.

Την περίοδο 1944-1952 αναγορεύτηκε καθηγητής στην ανώτατη σχολή Καλών Τεχνών του Παρισιού και το 1945 εκλέχτηκε μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας.

Το 1950 εκλέχτηκε αντεπιστέλλον μέλος της Ακαδημίας Αθηνών.

Εικονογράφησε πάνω από 120 βιβλία, φιλοτέχνησε γραμματόσημα, τουχογραφίες, ζωγράφισε γύρω στους 400 πίνακες και τύπωσε αμέ-

τρητα χαρακτικά.

Έκτος από τα πάρα πολλά χαρακτικά του έργα και τις εικονογραφήσεις βιβλίων μεγάλων συγγραφέων ο Γαλάνης άφησε περισσότερες από 100 ελαιογραφίες εκ των οποίων γνωστότερες είναι:

«Η μητρότητα», «Μετά το Λουτρό», «Το παιδί με το ξύλινο αλογάκι», «Ρέμβη» κ.α.

Ο Γαλάνης από τη δεκαετία του 20 μετείχε ενεργά στη διαμόρφωση της τέχνης του 20ου αιώνα ως φίλος και ομοιδεάτης των Αντρέ Ντεράιν, Ματίς, Πικάσο, Μαλρώ Πικαμπιά κ.α. Η τεχνική του αριστήτητα υπήρξε απαραίμιλη.

Υπήρξε πρωτοπόρος για την εποχή του και ένα πνεύμα ερευνητικό που εφεύρε ποικίλους τρόπους για να αντλήσει αυθορμητισμό και φαντασία από τη λογική και τη συστηματικότητα της τεχνικής γνώσης.

Το έργο του διακρίνεται για τη ρομαντική ευαισθησία, την αρμονία και τη σταθερότητα του σχεδίου.

Εξέθεσε έργα στα μεγαλύτερα κέντρα της Ευρώπης και της Αμερικής καθώς και στην Αίγυπτο το 1935 και στην Αθήνα το 1928. Πίνακές του βρίσκονται σήμερα σε πολλές Ευρωπαϊκές χώρες και στην Αμερική.

Την Ελλάδα την επισκέφθηκε το 1906, 1928, 1935, 1939, 1947, 1948, 1952 και 1954.

Κατά την τελευταία του επίσκεψη ήρθε στην Ελλάδα ως προσκεκλημένος της Ελληνικής Κυβερνήσεως, του επιφυλάχθηκαν δε εξαιρετικές τιμές και το Υπουργικό Συμβούλιο τον δεξιώθηκε σε ολομέλεια.

Την 16-10-1954 συνοδευόμενος από το Δ.Σ. του Συλλόγου των εν Αττική Κυμαίων επισκέφθηκε την ιδιαίτερα του πατρίδα την Κύμη, η οποία του επιφύλαξε θερμή υποδοχή με επικεφαλής το Δημοτικό Συμβούλιο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ:

ΠΑΠΥΡΟΣ - ΛΑΡΟΥΣ -

ΜΠΡΙΤΑΝΙΚΑ

2. ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ:

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

3. ΕΥΒΟΪΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙ-

ΔΕΙΑ ΓΙΑΓΚΟΣ ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΕΚ-

ΔΟΣΕΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΟ-

ΠΟΥΛΟΣ

4. ΒΙΒΛΙΟ ΚΥΜΗ -

Ο ΕΞΩΣΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΡΑΠΑ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Στις 2 Μαΐου ξεκινάει στο Δημοτικό Σχολείο Ανδρονιάνων σεμινάριο που διοργανώνει το Κέντρο Επαγγελματικής Κατάρτισης «ΕΥΒΟΪΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ».

Το σεμινάριο είναι επιδοτούμενο από το ΕΚΤ Πρόγραμμα Επαγγελματικής Κατάρτισης και απευθύνεται σε άνεργους νέους της περιοχής.

Θέμα του προγράμματος είναι «Ξενοδοχοϋπάλληλοι - Υπάλληλοι υποδομής ξενοδοχείου» και απευθύνεται σε απόφοιτους Λυκείου οι οποίοι γνωρίζουν τουλάχιστον μία ξένη γλώσσα.

Η εκπαίδευση θα διαρκέσει 300 ώρες και στους εκπαιδευόμενους θα χορηγείται εκπαιδευτικό επίδομα 1.200 δρχ. μικτό την ώρα.

Κατά την έκδοση του φύλλου Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου 1999 ανακοινώθηκε πλήθος συνδρομητών.

ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	10.000	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	8.500
ΚΟΝΤΟΥΡΗΣ ΚΩΝ.	1.000	ΚΩΤΣΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1.000
ΚΟΥΡΟΥΠΙΩΤΗΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ	6.000	ΚΩΤΣΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ	7.000
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	8.500	ΚΩΤΣΗΣ ΠΑΥΛΟΣ	1.000
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΗΣ ΚΩΝ.		ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑ	5.000
ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ	20.000	ΠΑΝΤΕΛΑΡΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	1.000
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	1.000	ΣΑΡΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10.000
ΚΟΝΤΖΟΓΛΟΥ ΜΑΡΙΑ	2.000	ΣΑΡΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	3.000
ΚΡΙΝΗ ΆΝΝΑ	1.000	ΣΑΡΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΙΕΡΕΥΣ	10.000
ΚΡΙΝΗΣ Ν. ΚΩΝ/ΝΟΣ	5.000	ΣΑΡΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	2.000
ΚΥΠΡΑΙΟΥ ΜΑΡΙΑ	3.000		

Επανόρθωση!!!

ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	10.000	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	8.500
ΚΟΝΤΟΥΡΗΣ ΚΩΝ.	1.000	ΚΩΤΣΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1.000
ΚΟΥΡΟΥΠΙΩΤΗΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ	6.000	ΚΩΤΣΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ	7.000
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	8.500	ΚΩΤΣΗΣ ΠΑΥΛΟΣ	1.000
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΗΣ ΚΩΝ.		ΠΑΝΤΕΛΗ	

Τον Απρίλιο ανθίσανε οι κερασιές της Κύμης!..

Δένδρο φυλλοβόλο που ανήκει στην οικογένεια Ροδίδες και συγγενεύει με τη Βυσσινιά. Καλλιεργείται σε μέρη με ήπιο κλίμα - δροσερό καλοκαίρι και όχι πολύ κρύο χειμώνα - ιδανικότερα δε μέρη για την καλλιέργειά της είναι τα οροπέδια. Γονιμοποιείται με σταυροεπικονίαση - δηλαδή με τη γύρη άλλων φυτών - σημαντικό δε ρόλο στη γονιμοποίηση παίζει η μέλισσα η οποία μεταφέρει τη γύρη από το ένα φυτό στο άλλο. Για το λόγο αυτό χρειάζεται ειδική προσοχή κατά τη φύτευση γιατί πρέπει να φυτεύονται μαζί με ποικιλίες που παίζουν το ρόλο του επικονιαστή.

Ο παγετός και οι έντονες βροχοπτώσεις εμποδίζουν την επικονίαση κι έτοιμη καταστρέφονται τα άνθη. Ανθίζει το μήνα Απρίλιο και τα άνθη της είναι λευκά.

Πολλαπλασιάζεται με

σπέρματα και τα φυτά που θα βγουν εμβολιάζονται με τις επιθυμητές ποικιλίες. Φυτεύεται το φθινόπωρο ή αρχές της άνοιξης.

Ο τόπος καταγωγής της κερασιάς είναι η περιοχή

του Καυκάσου και οι γειτονικές περιοχές της Μικράς Ασίας.

Ο ιστορικός Πλίβιος ο Πρεσβύτερος αναφέρει ότι τα κεράσια τα έφερε στην Ευρώπη ο Ρωμαίος Στρατηγός ο Λούκουλος, που ήταν καλοφαγάς, από την Κερασούντα της Μικράς Ασίας. Η πληροφορία όμως αυτή ελέγχεται για την ακρίβειά της.

Η κερασιά καλλιεργείται για τους καρπούς της, τα κεράσια, τα οποία είτε τα τρώμε νωπά είτε χορταμοποιούνται στη ζαχαροπλαστική και στη βιομηχανία (για παρασκευή χυμών, λικέρ και άλλα).

Επειδή το κεράσι είναι καρπός πολύ ευαθής ο καλύτερος τρόπος να τα γενέται κανείς είναι απευθείας από την κερασιά. Υπάρχουν πάνω από 1.200 ποικιλίες σε όλα τα μέρη.

Στην Ελλάδα οι ποικιλίες που καλλιεργούνται είναι λίγες, καλλιεργείται δε συστηματικά για εμπορία κυρίως στους νομούς Πέλλας και Ημαθίας της Μακεδονίας, Αχαΐας και Αρκαδίας της Πελοποννήσου και Ροδόπης της Θράκης, σε μικρότερη δε ποσότητα και σε άλλους νομούς.

Η περιοχή της Κύμης και κυρίως το Μετόχι και το Βίταλο παράγουν εξαι-

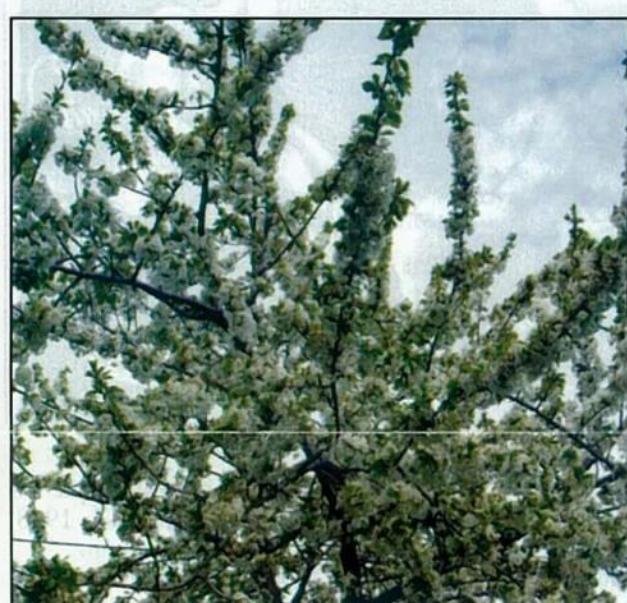

πό τις γευστικότερες ποικιλίες που μπορεί να συντίσει κάποιος σ' όλη την Ελλάδα.

Οχι στον πόλεμο που ισοπεδώνει τα πάντα...

Οχι άλλος πόλεμος, οχι άλλο αίμα!
Του θανάτου τα όπλα ας καταστραφούνε,
οι λαοί να σβήσουν κάθε τους πια έχθρα
κι αδελφωμένοι στη ζωή να ζούνε.
Οχι άλλα ερείπια, στάχτες και συντρίμμια
κι όχι άλλα πάλι ορφανά στους δρόμους.
Οχι άλλα δάκρυα, συμφορές και φρίκη!
Οχι άλλα βάσανα, όχι άλλους τρόμους.
Οχι άλλα θύματα του φρικτού πολέμου:
οχι άλλη πείνα κι άλλη δυστυχία,
σε ειρήνης έργα ας ριχτούμε όλοι,
ν' απλωθεί στον κόσμο όλο ευτυχία.
Του πολέμου οι φόβοι ας χαθούν για πάντα,
και οι βόμβες όλες να καταστραφούνε,
Οι λαοί ας δώσουν όλοι τους τα χέρια,
έχθρότητες και μίση πια ας ξεχαστούνε.

Ειρήνη στη Βαλκανική

Η καθαρή θάλασσα είναι πηγή ζωής

Από το Υπολιμεναρχείο Κύμης λάβαμε την παρακάτω επιστολή την οποία δημοσιεύουμε και για τη μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση των αναγνώστων, παραθέτουμε και τη φωτογραφία (Βόρεια πλευρά της παραλίας Κύμης) από το Ημερολόγιο του Μορφωτικού και Πολιτιστικού Συλλόγου Κύμης.

Στην επιστολή προς τη «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ» αναφέρεται:

1. - Ενόψει της θερινής περιόδου, παρακαλείσθε και πάλι να συμβάλετε στην προσπάθεια που καταβάλλεται για την πρόληψη ρύπανσης της θάλασσας και των ακτών με απορρίμματα, ευαισθητοποιώντας τους αναγνώστες σας με την επιστολή που σας επισυνάπτουμε, δημοσιεύοντας την ατέλως για το Δημόσιο.

2. - Ανεξάρτητα όμως από τη δημοσίευση της επιστολής μας αυτής, αλλά και επειδή είμεθα βέβαιοι ότι η συμβολή σας στην ευαισθητοποίηση της περιβαλ-

λοντικής συνείδησης των πολιτών, μπορεί να είναι καταλυτική σημασίας και οπωσδήποτε δεν εξαντλείται με τη δημοσίευση μηνυμάτων, παρακαλούμε στα πλαίσια των δημοσιογραφικών ερευνών που κάνετε στους διάφορους τομείς της κοινωνικής δραστηριότητας του τόπου, να συστήσετε στους συνεργάτες σας - δημοσιογράφους - να θέσουν σε πρώτη ει δυνατόν προτεραιότητα τις δημοσιογραφικές τους έρευνες - ωροποτάς - σε περιβαλλοντικά θέματα του Νομού, γιατί πιστεύουμε ότι αυτά, αν έτοιμην ευρέως γνωστά και τους πολίτες θα συνεγέρουν αλλά βεβαίως και σημαντικότερο και τους αρμοδίους φορείς θα κινητοποιήσουν.

Και η επιστολή αναφέρει:

Αγαπητέ αναγνώστη
Όπως όλοι γνωρίζουμε, το θαλάσσιο περιβάλλον είναι πηγή πλούτου και ζωής και μέσα σ' αυτό πολλοί από μας αναπτύσσουμε τις καθημερινές μας δραστηριότητες.

Κατά συνέπεια έχουμε κάθε

λόγο να το προστατεύσουμε και να το διατηρήσουμε καθαρό.

Η απόρριψη στη θάλασσα ή τις ακτές άχροντων αντικειμένων και κάθε μορφής απορριμμάτων και ανεπανόθετη ρύπανση της θάλασσας προκαλεί και την ποιότητα των περιβάλλοντος γενικότερα υποβαθμίζει.

Πρέπει επομένως όλοι μας, κατά συνείδηση ενεργώντας, να προστατεύσουμε το κοινό αυτό αγαθό που λέγεται θάλασσα και μαζί μ' αυτό και τους ίδιους τους εαυτούς μας.

Για τον λόγο αυτό σε παρακαλούμε θερμά:

α) να μην πετάς άχροντα αντικείμενα στη θάλασσα και τις ακτές. Να ξέρεις ότι ωφαίς παραλίες είναι οι καθαρές παραλίες.

β) να τολοθετείς τα άχροντα αντικείμενα στα δοχεία απορριμμάτων και να μην τ' αφήνεις στις ακτές γιατί θα αποτελέσουν εστίες μόλυνσης.

γ) να μην πετάς απορρίμματα από τα σκάφη αναψυχής στη θάλασσα.

Τέλος σου θυμίζουμε για μια ακόμη φορά ότι η «ΚΑΘΑΡΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΕΙΝΑΙ ΠΗΓΗ ΖΩ-

ΗΣ ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΑ ΣΟΥ».

Ο ΛΙΜΕΝΑΡΧΗΣ
Υπο/ρχος Λ.Σ.
Παγώνης Αναστάσιος

Η εφημερίδα μας συγχαίρει το Υπολιμεναρχείο για τις ευαισθητοποιώντας που δείχνει για το περιβάλλον που τόσο βάναυσα του συμπεριφερόμαστε.